

denne Art Forhold, aldeles uundgaelig nødvendigt, at først Midlerne til at erhverve sig de paagjældende Kundskaber tilveiebringes, forinden Examensfordringerne bestemmes, saaledes at disse Kundskaber komme til at udgjøre en væsentlig Deel af dem. Nu kunde man vel sige: ja disse Midler ville kunne bringes tilveie ad privat Veie, men i saa Henseende skal jeg indskrænke mig til at erklære, at jeg ikke troer, at dette er muligt. Jeg troer ikke, at de Enkelte ville kunne skaffe sig den Underviisning, hvorom der her er Tale, selv om de vare i Besiddelse af de dertil fornødne Pengemidler. Det kan ikke med Sandhed siges, at der ved dette Forslag tilstgtes nogen Begunstigelse enten med Hensyn til den Person, som skal overtage Lærervirksomheden, eller med Hensyn til dem, der skulle nyde Godt deraf, thi hvis den paatænkte Person ikke bliver antaget, hvis Fordringerne blive staaende saaledes, som de i en Række af Aar have været fastsatte, saa ville de Vedkommende jo ligegodt kunne underkaste sig de befalede Prøver og blive antagne efter de Bestemmelser, som nu ere i Kraft. Det er altsaa kun forsaavidt en Begunstigelse for dem, at de ved denne Forholdsregels Anvendelse blive bragte i Besiddelse af bedre Kundskaber, men det er dog en meget indirecte Maade at yde dem Begunstigelse paa; det er langt mere Staten, som faaer den virkelige Gavn deraf. Hvad den vedkommende Lærer angaaer, skal jeg naturligviis ikke nærmere indlade mig paa at omtale hans specielle Forhold, men jeg troer ikke, at de, der kjende nærmere til Sagen, ville troe, at det er nogen overvæltet stor Gage eller Bedelag, der her er Tale om. Overhovedet forekommer det mig at være en i og for sig hensigtsmæssig Fremgangsmaade, at Regjeringen fremkommer med et saadant Forslag, naar den har den Overbeviisning, at, saafremt Forslaget tages tilfulde, vil den Personlighed findes, som kan virke for det Formaal, man i saa Henseende har sat sig. Naar Sagen stiller sig saaledes, saa synes mig dog, at det vilde være svært betænkeligt, hvis man vilde opholde en Foranstaltning, om hvis Nødvendighed Overbeviisning høves paa mange Steder, og navnlig lade sig motivere hertil ved Hensynet

til den særdeles ringe Besparelse i pecuniær Henseende, som der vilde opnaaes ved Forslagets Forkastelse.

Da Ingen mere begjærede Ordet, ffred man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Indenrigsministeren:

Til Finantsudvalgets 1ste Omringsforslag til Finantslovens § 29.

Forslaget redigeres saaledes: Summen forhøies med 3,000 Rb., som Indenrigsministeriet bemyndiges til at anvende til Understøttelse for dygtige, men uformuende, af Industriforeningens Bestyrelse anbefalede, Haandværkere og Industridrivende til at besøge Industriudstillingen i Paris.

vedtoges med 78 Stemmer mod 2.

2) Forslag af Indenrigsministeren, tiltrædt af Udvalgets Fleertal.

Art 2. Summen forhøies med et samlet Beløb af 1,600, i Anledning af den nye Landinspecteur-Examen.

vedtoges med 62 mod 20 Stemmer.

Forslaget under Nr. 3 blev derefter sat under Forhandling.

Winther: Det foreliggende Forslag var allerede fremkommet til anden Behandling, men blev taget tilbage paa Grund af en opstaaet Strid angaaende den Sum, hvorunder disse 400 Rb. vare indbefattede. Allerede dengang tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at en Comitee var sammentraadt for at fremme dette Foretagende, der ansees for at være særdeles vigtigt for en vidtindustri Egn. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der allerede er foretaget foreløbige Skridt, for at komme til en Erkendelse af, hvorvidt der var Noget ved Sagen at gjøre, og at de Omkostninger, som dermed vare forbundne, vare foreløbigt udrede af den Comitee, som havde dannet sig. Man kom til det Resultat, at der vistnok vilde være Noget at gjøre, men man antog allige, at der maatte foregaae vidtløftige Undersøgelser, førend